

РЕШЕНИЕ

№ 867

гр. София, 08.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на
прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **10886** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1,
изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба, вх. № 26963 от 12.11.2012 г. по описа на
Административен съд – София град и вх. № 42058 от 04.10.2012 г. по описа на
Софийски районен съд, подадена от началника на Митница Столична чрез
процесуалния му представител С. С. със служебен адрес [населено място], [улица]
срещу решение от 19.05.2012 г. по НАХД № 14239/2011 г. по описа на СРС, НК, 4-ти
състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 9/05.02.2010 г.,
издадено от касатора, с което за нарушение на чл. 126 от Закона за акцизите и
данъчните складове (ЗАДС) на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и
адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от
управителя Й. Г. Низамски е наложено административно наказание „имуществена
санкция” в размер на 9 556.20 лв. за извършено нарушение на чл. 126 от Закона за
акцизите и данъчните складове (ЗАДС) и на основание чл. 124 от ЗАДС са отнети в
полза на държавата стоките – предмет на административното нарушение – дизелово
гориво 7 963 литра.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и
незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и
съдопроизводствените правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от

Наказателно процесуалния кодекс (НПК). Твърди, че към момента на извършената проверка от митническите органи, за наличното гориво не са представени документи, удостоверяващи плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. Счита, че законодателят не е предвидил правна възможност изискванията от разпоредбата на чл.126 от ЗАДС придружителен документ за платен акциз да се представя в следствие след извършена проверка. Сочи, че СРС е направил неоснователен извод, че административнонаказателната отговорност на търговеца е ангажирана въз основа на предположение на актосъставителя.

В хода на съдебното производство, касаторът редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. С., която поддържа касационната жалба. Излага доводи, че изтеклата абсолютна погасителна давност не е по негова вина и в заключение моли решението на СРС да бъде отменено и вместо него постановяване на друго за потвърждаване изцяло на НП.

Ответникът [фирма], редовно призован, не се явява, представлява се от адв. В., който оспорва касационната жалба и предлага да се потвърди решението на въззивния съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата и счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 09.10.2009 г., на основание чл.102 от ЗАДС, митническите органи извършват проверка в обект за продажба на дребно на енергийни продукти /бензиностанция/, стопанисван от [фирма], находящ се в [населено място], [улица]. При проверката за наличното гориво на проверяващите митнически служители не са били предоставени документи, удостоверяващи плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, така както задължава чл. 126 от ЗАДС. За констатираното нарушение е съставен АУАН № 3 от 05.01.2010 г. съставен срещу [фирма]. Въз основа на акта е издадено спорното НП № 9 от 05.02.2010 г. издадено от Началника на Митница Столична, с което на [фирма] на основание чл.126 от ЗАДС е наложена имуществена санкция в размер на 9 556.20 лв. и на основание чл. 124 от ЗАДС са отнети в полза на държавата стоките – предмет на административното нарушение – дизелово гориво 7 963 литра.Това административно наказване СРС е приел за незаконосъобразно и е отменил постановлението.

Касационната жалба, подадена от началника на Митница Столична е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, дванадесети касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. След служебно извършена проверка, касационният съд установи, че по отношение на административното нарушение, за извършването, на което е ангажирана административно наказателната отговорност, е изтекла абсолютната погасителна

давност, тъй като административното нарушение е извършено на 05.01.2010 г. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрично норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, съгласно който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години в случаите, извън хипотезата по т. 1, 2, 3 и 4 на същия текст. Текстът на чл. 81, ал. 2 от НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След извършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал.3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора двугодишния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Следователно, срокът на така определената в субсидиарно приложимия процесуален закон давност (приложимата към извършването на нарушението редакция преди изм. с ДВ бр. 26 /2010г. на НК) е три години. В случая е изтекъл давностния срок, приложим съобразно препращането от ЗАНН към НК.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.05.2012 г. по НАХД № 14239/2011 г. по описа на СРС, НК, 4-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 9/05.02.2010 г., издадено от Началника на „Митница Столична”.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.